

[Veistrup.]

et Spørgsmaal, som ikke alene har været partiskillende, men oven i Købet partidannende. Ja, hvis det ærede Medlem vilde gaa ind for den Militærordning, som vi ønsker, saa kunde vi samles, men det ærede Medlem vil jo sige ganske paa samme Maade for sit Vedkommende: Hvis det radikale Venstre vil gaa ind for den Militærordning, vi ønsker fra Venstres Side, saa kan vi samles. At staa op her og gøre en almindelig Bemærkning om, at det er et Spørgsmaal, som man skulde synes kunde samle alle, forekommer mig at være en ganske mærkelig Stilling.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at Spørgsmaalet havde været misbrugt. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde jo opmærksom paa, at det ærede Medlem hermed maaske havde tænkt paa sig selv og paa Partiet Venstre, men jeg er tilbøjelig til at tro, at dette ikke er rigtigt. Hvad er det, der er sket med Militærspørgsmaalet? Der er sket dette, at Partierne hvert for sig er gaaet ud i Landet og har bedt om Vælgernes Tilslutning til det Standpunkt, som de stod paa i den Sag. Det er det reelle, det andet er kun Talemaader. Vi for vort Vedkommende vil fortsætte vor Agitation i Befolkningen paa Grundlag af den Teori, som vi har, som vi tror er den rette, og som vi mener gavner vort Folk bedst, og jeg tvivler ikke om, at den Dag skal komme — det kan det ærede Medlem være overbevist om —, da vi ikke behøver at gaa Vejen, hvis man vil Militærforlig med os, men hvor det bliver det ærede Medlem, der kommer til at spadserer Vejen, hvis han overhovedet vil et Militærforlig. Det er jo saadan, at det, som det ærede Medlem anser for en Ulykke med Hensyn til vort militære Beredskab, anser vi for en Lykke. Vi tror, at et stort Militærapparat kan bringe os i Ulykke, thi det siger sig selv, at vi ikke er i Stand til, hverken hvad Menneskemateriale eller hvad den tekniske Udvikling med Hensyn til militært Maskineri angaar, at naa op paa Højde med de store Stater. Derfor er det fuldkommen urimeligt at mene, at vi skulde kunne løse militære Opgaver, der betyder noget som helst set i Relation til de store Stater.

Det ærede Medlem sagde, at den danske Vælgerbefolkning var ved at blive træt. Den Tilslutning, som vort Standpunkt fik ved sidste Valg, giver dog ikke just Udtryk for Træthed. Jeg indrømmer, at de var i Færd med at blive trætte over for det Standpunkt, det ærede Medlem repræsenterer — det viste Afgørelsen tilstrækkeligt ved sidste Valg —,

men derfor kan man ikke saadan paastaa, at den danske Vælgerbefolkning er blevet træt. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at de danske Venstrevælgere eller de konservative Vælgere er i Færd med at blive trætte, saa havde jeg kunnet forstaa det.

Saa talte det ærede Medlem om, at der var drevet ansvarsløs Agitation. Jeg ved ikke, om Meningen var den, at det ærede Medlem vilde paadutte andre Partier, at de i dette Spørgsmaal førte en ansvarsløs Agitation i Modsætning til det ærede Medlem og det Parti, han repræsenterer. I saa Tilfælde vil jeg for mit Vedkommende tilbagevise en saadan Insinuation. Vi har for vort Vedkommende den Opfattelse, at det Standpunkt, vi staa paa i Militærspørgsmaalet, er det, der gavner vort Land og Folk bedst, og det falder mig ikke ind at hævde overfor andre Partier, at de driver ansvarsløs Agitation. Jeg tror, at naar det ærede Medlem mener, det er rigtigt at gennemføre den Militærordning, som han nu en Gang ønsker, saa er det ud fra en redelig Opfattelse af Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem hævdede, at det, det radikale Venstre og Socialdemokratiet her ønsker gennemført, er et virkeligt Krigsberedskab. Men saa er det underligt, at det ærede Medlem ikke slutter sig til! Her er Tale om, at der skal bevæbnede Styrker til, men bevæbnede Styrker, der er saa minimale, at de ikke er i Stand til at løse virkelig krigsmæssige Opgaver. Og naar man taler om — jeg tror, det var den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, som brugte det Udtryk —, at det er Afrustning, saa siger jeg: Ja, vel er det Afrustning, for saa vidt man forstaaer ved Afrustning, at vore Styrker ikke er i Stand til at gaa ind i Krigsforhold mod de Styrker, som bliver sat ind fra Stormagternes Side. Det, her er Tale om, er altsaa, at vi har en væbnet Styrke, som er i Stand til at afvise Krænkelser fra irregulære Styrker og ikke noget som helst andet.

Det ærede Medlem anstillede nogle moralske Betragtninger om Folkeforbunds-pagtens Bestemmelser, og hvad vi skyldte os selv. Saadanne moralske Betragtninger tror jeg, det ærede Medlem skulde holde hos selv.

Jeg var forbavset over den afgjorte Modstand, det ærede Medlem ydede mod det, man kalder for Folkeafstemning. Jeg har altid troet, det var vanskeligt at tilhøre et Parti, der i alt Fald hidtil har kaldt sig et frisindet, et demokratisk Parti, og saa være Modstander af Folkeafstemning. Jeg troede ikke, de to Ting kunde forenes.